

Advent

*Vítej, milý Jezu Kriste,
jenž ses počal v Panně čisté,
abys naše viny,
sám jsa bez poskvrny,
obmyl a shladil.*

*V tom ukázal Bůh lásku k nám,
že Syna svého poslal k nám,
kdo by v něj věřili,
aby živi byli
skrz něj samého.*



Advent je období příprav na Vánoce. Slovo samo pochází z latiny - 'adventus' znamená příchod - očekávání příchodu Ježíše Krista. Slavnost Narození Páně připadá na pětadvacátého prosince, jako advent se označuje období čtyř týdnů tomuto datu předcházejících. Po dobu adventu se církev řídí souhrnem ustálených obřadů, tak zvaných adventních liturgií. Adventní doba byla z pořádku dobou postní. Půst církev zachovávala mezi 11. listopadem a 6. lednem, na který původně připadala oslava narození Ježíše Krista. Nejdříve se v západní církvi slavil určitý počet (4 až 6) adventních nedělí – skutečnost, že nyní máme čtyři adventní neděle, stanovil papež Řehoř Veliký. S obdobím adventu se podle dochovaných pramenů poprvé setkáváme koncem 4. století v místech, kde Kristus žil - v jižní Galii. Do Evropy se šířil přes Španělsko; teprve ve 12. a 13. století se postupně stal symbolem začátku nového liturgického roku; předtím církevní liturgický rok začínal vánocemi. Římskokatolická církev za začátek liturgického roku považuje první adventní neděli.

- 1. Adventní neděle (železná)*
- 2. Adventní neděle (bronzová)*
- 3. Adventní neděle (stříbrná)*
- 4. Adventní neděle (zlatá)*

Součástí adventu jsou i adventní písně - roráty sestavené podle biblických prorockých textů, zpívané při jitřních mších. Název roráty pochází z nejnámější latinské adventní písně ze 16. století: "Rorate coeli se super..." (Rosu nám dejte nebesa, dejte nám Spasitele...").

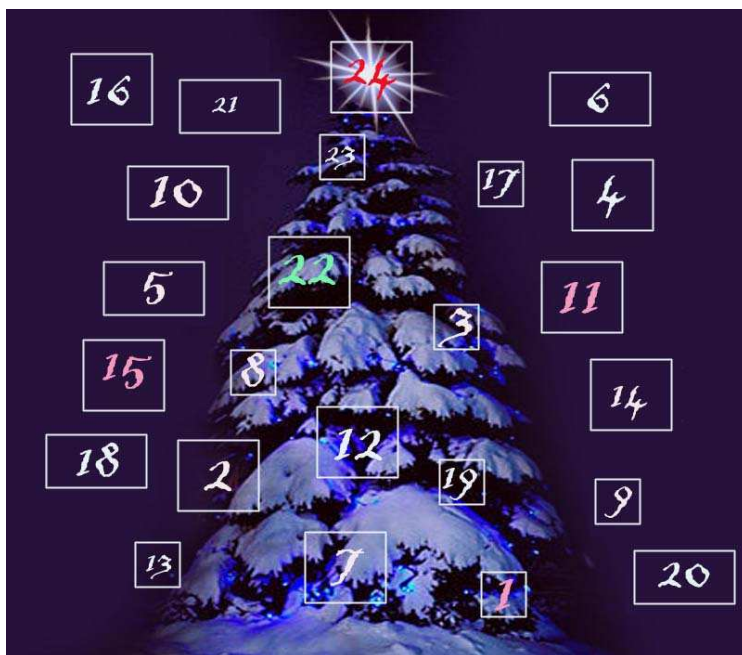
Některé tradice, původně křesťanského charakteru, zlidověly a dodržují se bez ohledu na to, zda je člověk křesťan či nikoliv. Mezi ně patří i tradice adventních věnců. Pro tyto věnce jsou charakteristické čtyři svíčky, které symbolizují čtyři



adventní neděle. Každou adventní neděli zapalujeme postupně další svíčku. Historie adventních věnců není dlouhá. Začíná až v 19. století (1860), kdy jistý habsburský mnich zavěsil od stropu kostela velký věnec z chvojí, na který umístil čtyřadvacet svíček - pro každý adventní den jednu. Rozsvícení svící na adventním věnci nepřímou navazuje na židovskou tradici starou 2000 let - na slavení svátků světla zvaných Chanuka. Počet svíček se později snížil na dvanáct, za každý měsíc v roce, až se ustálil na dnešních čtyřech. Tři svíčky na věnci jsou fialové a jedna růžová.

Fialová je barvou pokání a růžová je barvou záblesku naděje.

K období adventu patřil také adventní kalendář - schránka na 28 samostatně oddělených drobných pamlsků (dříve nejrůznějších cukrlátek, kousků marcipánu, ořechů, křížal, ozdobiček, dnes čokoládových figurek) pro ty nejmenší. Dříve byly podomácku vyráběné ze dřeva nebo lepenky a po Štědrém dnu se pečlivě uschovaly pro příští rok. Stačilo jen přední stranu s prohlubněmi na sladkosti přelepit novým kusem papíru a označit jednotlivá otevíratelná okénka.



„Adventní kalendář“ se zrodil v německém Mnichově počátkem dvacátého století. Jeden majitel tiskárny tu na trh uvedl vystřihovací kalendář nazvaný „V zemi Ježíškově“. Na listu bylo čtyřadvacet vánočních obrázků, z nichž děti každý den vystřihovali jeden. Čokoládový adventní kalendář má původ v 70. letech v USA.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: "Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě". Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my...



Adventní čas je období, které je možno brát jako výzvu pro člověka ke bdění a zamyšlení. Lidé se mohou co nejvíce přiblížit jeden k druhému, ztišit se a ztišením otevřít prostor v duši pro příchod něčeho nového – zrození nové kvality. Je to období plné napětí, očekávání a překvapení. Je to doba, kdy se snažíme očistit, oprostít a připravit se na zrození „Božího dítěte“, na zrození nové kvality v nás. –

„Najděme ve svém nitru svítící světlo (hvězdu na nebi), které nám bude svítit na cestu, bude nás vyvádět z temnoty a stane se stálým pomocníkem na naší životní cestě.“

V adventní době pronikáme stále hlouběji a rychleji do svého nitra. Čtyři adventní týdny jsou intenzivním pokračováním naší cesty. Hluboko ve svém nitru nalezneme velké světlo, a odtud můžeme toto světlo vyvést na povrch – prosvětlovat sami sebe i celou Zemi. To jsou dary, které může o Vánocích nalézt každý z nás.

Přijď, Pane Ježíši, ty, kterého národy očekávají, a potěš nás svou blízkostí. Přijď ty, lesku Boží nádhery, ty, sílo a moudrosti Boží: Proměň noc našeho života v den a dej světlo našim očím.

